

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Ex His Qvae A Theodorito Scripta sunt aduersus duodecim capitula sancti
Cyrilli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO CHRISTI 553.
 ribus temporibus nullam memoriam inuenimus, in ipso vero sine sacrorum diptychorum Theodorus scriptus est, quem omnes nuper quidem mortuum esse dixerunt, ex Galatia vero ortum esse prouincia. Hunc & nos omnes nostri Concilii partem factum, ante triennium mortuum esse cognoscimus. Hæc ita habere, ipsa gesta vobis sanctissimis manifestent: quæ humili suggestioni coniungentes, ad scientiam vestram destinauimus. Sed petimus diuinitus inspiratos vos religiosissimis & Deum placentibus vestris orationibus nos humiles suffulcire.

Et subscripserunt episcopi in ea.

Sancta Synodus dixit: Sufficiunt quidem quæ dicta & prolata sunt, ecclesiasticam traditionem demonstrare, eo quod oportet hæreticos & post mortem anathematizari. Et reliqua vero omnia quæ mota sunt, ostendunt quemadmodum ex prolixis temporibus Theodorus Mopsuestenus propter impia sua conscripta & post mortem a catholica ecclesia eiectus est. Sed de his quidem sententiam paulo post manifestemus: nunc vero & quæ collecta sunt ex Theodoriti conscriptis contra rectam fidem expositis, & contra sanctæ memoriæ Cyrillum & duodecim eius capitula, nec non pro Theodoro & Nestorio & eorum blasphemis, recitentur. Et cum suscepisset Photinus reuerendissimus diaconus & notarius, recitauit.

EX HIS QUÆ A THEODORITO SCRIPTA
 sunt aduersus duodecim capitula sancti Cyrilli.

Ex his quæ ad primum anathematismum scripsit.

CERTVM igitur est ex prædictis, quod Dei forma non immutata in serui formam, sed manens quod erat, sumpsit serui formam. Si igitur non factus est caro Deus Verbum, sed carnem viuam & rationabilem recepit, non ipse natura ex Virgine natus est, conceptus est, complasmatus & formatus, & initium inde ut esset accipiens, qui ante sæcula est, & Deus est, & ad Deum est, & cum Patre est, & cum Patre cognoscitur & adoratur: sed cum sibi templum in virginali utero complasmanit, cum illo erat qui complasmatus & conceptus & formatus & natus est. Quapropter & sanctam illam Virginem Dei genitricem appellamus, non quod Deum

Habentur
 in Concilio
 Ephesino,
 part. 3. cap.
 3.

quod

natura genuit, sed quod hominem Deo unitum, qui eum complausauit.

Eiusdem Theodoriti ex his quæ sunt aduersus
anathematismum secundum.

Vnum quidem Christum confitemur, diuinis doctrinis apostolorum obediens, & eundem per unitatem Deum & hominem nominamus: unitatem vero quæ est secundum subsistentiam, omnino ignoramus tamquam nouam & alienigenam diuinarum scripturarum, & patrum qui eas interpretati sunt.

Eiusdem ex his quæ sunt contra quartum
anathematismum.

Matth. 27. Cui igitur adscribamus hoc quod est: Deus meus, Deus meus,
Matth. 26. quare me dereliquisti? & hoc quod est: Pater, si potest fieri,
Ioan. 12. transeat calix iste a me. & hoc quod est: Pater, saluum me
Marc. 13. fac ab ista hora. & hoc quod est: Horam illam nemo cognouit,
neque Filius hominis: & alia quæ humiliter ab ipso &
Matth. 4. a sacris apostolis de ipso dicta & scripta sunt? Cui esuritionem &
Ioan. 4. sitim applicemus? cui laborem & somnum? cui ignorantiam & formidinem?
Luc. 22. Quis est qui angelico indiguit auxilio? Si Dei Verbi hæc sunt, quomodo ignorauit sapientia?

Et post alia.

Non erat Dei Verbi ignorantia, sed serui formæ, quæ tanta in illo tempore cognoscebat, quanta inhabitans deitas reuelauit.

Eiusdem ex iis quæ sunt aduersus decimum
anathematismum.

Hebr. 5. Quis est, qui laboribus virtutis perfectus est, & non natura perfectus existens? Quis est, qui experimento cognouit obedientiam, & istam ignorans ante experimentum? Quis est, qui cum reuerentia vixit, & cum labore forti & lacrymis supplicationes obtulit, & saluum se facere non potens, sed obsecrans illum qui poterat saluum facere, & mortis liberationem postulans? Non Deus Verbum, qui immortalis est, qui impassibilis, qui incorporealis.

Et post alia.

Sed id quod ex semine Dauid sumptum ab ipso est, quod est mortale, quod est passibile, quod timet mortem, licet postea destruxerit

ANNO
CHRISTI
553

rit mortis potentiam propter unitatem Dei qui hoc recepit, quod per omnem ambulavit iustitiam, & ad Joannem dixit: Sine modo, *Matth. 3.* sic enim decet nos implere omnem iustitiam: hoc summi sacerdotii appellationem accepit secundum ordinem Melchisedec: illud enim habebat naturæ infirmitatem.

Eiusdem ex epistola quam ad monasteria contra sanctum Cyrillum scripsit.

Qui prope stant, derident nostram pugnam, & nostris fruuntur malis, & gaudent videntes nos a nobis ipsis consumptos. Causa vero istorum sunt, qui apostolicam corrumpere fidem contendunt, & euangelicis dogmatibus instabilem doctrinam imponere præsumunt, & impii Cyrilli capitula cum anathemate in regiam ciuitatem transmiserunt suscipientes, & suis scriptionibus, ut putauerunt, confirmantes, quæ manifeste ex amara Apollinarii radice exorta sunt: eandem vero habent Arii & Eunomii blasphemiam. quod si quis subtiliter perspicere voluerit, nec ab insania Valentini & Manæ & Marcionis aliena sunt. Nam in primo quidem capitulo dispensationem pro nobis factam eiecit, non recepisse Deam Verbum naturam humanam, sed ipsum in carnem mutatum esse docens, & suspicione & phantasia saluatoris nostri humanationem, sed non vere factam esse dogmatizans. Hæc vero ab impietate Marcionis & Manæ & Valentini generata sunt. In secundo autem & tertio capitulo quasi oblitus eorum quæ in principiis exposuit, unitatem quæ est secundum subsistentiam introducit, & conuentum per unitatem naturalem, temperationem quamdam & confusionem per hæc nomina factam esse docens diuinæ naturæ & serui formæ. Hoc vero ab Apollinarii hæretica insania natum est. In quarto vero capitulo euangelicarum & apostolicarum vocum diuisionem abdicat, & non permittit secundum orthodoxorum patrum doctrinas, eas quidem quæ Deo conueniunt voces in diuina excipere natura, humiliores vero & humaniter dictas recipi & applicari humanitati; & inde igitur est inuenire bene sapientes impietatis cognationem. Arius etenim & Eunomius creaturâ, & ex his quæ non sunt, & seruum unigenitum Dei Filium dicentes, humana, quæ a Domino Christo humaniter dicta sunt, deitati ipsius applicare ausi sunt, alienum paternæ substantiæ & dissimilem inde eum ostendere festinantes. Super hæc, ut compendiose dicâ, ipsam impassibilem & non mutabilem Christi deitatem, & pati, & crucifigi, & mori dicit. Hoc vero & Arii & Eunomii* superat. Nec enim hi, qui creaturam au-

Concil. Tom. 12.

S

*for. de-
infirmitatem

dent dicere creatorem omnium & opificem, in istam excefferunt impietatem. Blasphemant vero & sanctum Spiritum, non ex Patre ipsum procedere dicens, secundum Domini vocem, sed ex Filio esse. Et iste vero Apollinarii seminum fructus est: propinquat vero & Macedonii malignæ culturæ. Tales sunt Aegyptii * partes ma-
 ligni: patris vero peior progenies. Hæc cum oporteret vel abortiua facere in ipsa conceptione, aut statim nata corrumpere eos quibus animarum medicina commissa est, utpote perniciofa, & nostræ naturæ læsiones, nutriunt magnanimi, & multo digna esse studio iudicant, ad perniciem tam suam quam aliorum, qui aures eis partiuntur præstare.

ANNO CHRISTI 533

* partes

Ex allocutione Theodoriti dicta aduersus sanctum Cyrillum Calchedone, statim post Ephesinam primam Synodum, cum ab Epheso ascendisset ad Constantinopolim vna cum orientalibus, pro Nestorio quasi iniuste condemnato.

Vides quomodo & differentiam naturarum scio, & unitatem non soluo, o noue Christi impugnator, magis vero Dei impugnator? Hunc præscripto consilio & præscientia Dei traditum capientes, per manum iniquorum affigentes interfecistis, quem Deus resuscitauit ex mortuis, solutis vinculis inferni.

Altor. 2.

Ex alia allocutione dicta in eadem ciuitate contra sanctæ memoriæ Cyrillum.

Numquid soluo unitatem, o noue hæretice, neque tu confundis naturas? Dic inconfusam unitatem, & suscipio vocem. Sed quid dicis, quod vna natura duæ naturæ factæ sunt? Quis te hæc propheta erudiit? quis apostolorum primus, secundus, medius, ultimus, qui est post duodecim, Paulus, Barnabas? quis posterior illis doctor? Disce tuum doctorem. Hoc Asterius Ariannus genuit, & Apollinarius tuus pater. Te ipsum enim filium illius constituisti: cuius dogmatum heres factus es, sis & appellationis heres merito.

Eiusdem ex allocutione scripta in eadem ciuitate pro Nestorio.

Christus nobis præcedat sermonem: Christus, propter quem terribiles Propontidis contemnitur fluctus, ut nostram vocem exaudiretis, imaginem putantes esse eam vocis vestri pastoris. Desideratis enim audire incundos sibilos vestri pastoris, quem * compastores a-

* pasto- res focii

Habetur in actis Conciliabuli orientalium, in Concilio Ephesino infertis.

Nestorium intelligit.

ANNO
CHRISTI
533
partus

*rundinibus occiderunt, sicut arbitrantur: at Deus per prophetam
clamat: Pastores plurimi corruerunt vineas meas, con- 1er. 12.
taminauerunt portionem meam, posuerunt portionem
meam amabilem in desertum inuium.*

EPISTOLA THEODORITI AD EPISCOPVM
Andream Samofatenum scripta ab Epheso.

AB Epheso scribens saluto tuam sanctitatem, quam beatifico
quidem infirmitatis, amabilem vero Deo existimo, quoniam
auditu, non experimento, cognouit mala quæ hic facta sunt, mala
omnem rationis vim superantia, & historicam uincencia narratio-
nem, continuisque lacrymis & perpetuis fletibus digna. Periclita-
tur enim ecclesiæ corpus dirumpi, magis id uero iam incisionem sus-
cepit, nisi ille sapiens medicus diuisa & putrefacta membra resce-
ret & coniungeret. Insanit iterum Aegyptus aduersus Deum, &
bellat cum Mose & Aaron & famulis eius, & plurima pars Is-
rael aduersariis consensit, nimis uero pauci sunt sani, qui & pro
pietate labores sponte sustinent. Deculcata sunt pietatis uenerabilia.
Illi qui depositi sunt, sacerdotalia ministeria peragunt: & qui de-
posuerunt, domi sedent gementes. Illi qui cum depositis excommuni-
cati sunt, depositos liberauerunt depositione, sicut arbitrati sunt.
Talem ludunt Synodum Aegyptii, & Palæstini, & Pontici, &
Asiani, & cum his Occasus. Plurima enim pars orbis terrarum mor-
bum suscepit. Quales mimi ridiculorum in tempore impietatis, sic
pietatem in comædia deluserunt? Qualis uero comædiæ scriptor ta-
lem unquam fabulam recitauerit? Qualis uero tragædiæ poeta di-
gne fletus eorum conscripserit? Tanta & talia Dei ecclesiæ mala
insultauerunt: magis uero breuissimam particulam narraui eorum
quæ præsumpta sunt.

EIVSDEM AD NESTORIVM, POST VNITATEM
inter orientales & sanctissimum Cyrillum factam.

Domino meo reuerendissimo, & religiosissimo, & sanctissimo
patri episcopo Nestorio, Theodoritus in Domino
gaudere.

QUOD non urbana conuersatione delector, nec seculari cura-
tione, nec gloria, nec altis sedibus sum alligatus, arbitror sci-
re tuam sanctitatem. Licet enim & nihil aliud, ipsa tamen solitu-
do ciuitatis quam gubernare sortitus sum, sufficit hanc me philoso-
Concil. Tom. 12. S ij